

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 11 maja 2012 r.

DOLiS/DEC-412/12/29474, 29481

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22, w zw. z art. 32 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Pana K. A. na przetwarzanie jego danych osobowych przez D. Sp. z o.o.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął wniosek Pana K. A., zwanego dalej również Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych przez D. Sp. z o.o., zwaną dalej również Spółką, reprezentowanej przez radcę prawnego Panią Z. K. z Kancelarii Radcy Prawnego Z. K.. Skarżący wniósł cyt. „o zbadanie zgodności z prawem (...) działań D. Sp. z o.o. (...)”. Ponadto Skarżący zakwestionował cel przetwarzania jego danych przez D. Sp. z o.o., cyt. „istotnym aspektem sprawy jest fakt, iż rejestrując [...] 01.2008 roku domenę w serwisie D. i akceptując regulamin świadczenia usług wyraziłem swoją zgodę na wykorzystywanie moich danych osobowych wyłącznie do celów związanych ze świadczeniem usługi, czyli informowanie o zmianach oraz wystawianie dowodów księgowych. Nie wyraziłem zgody na wykorzystywanie moich danych do innych celów, w tym do celów marketingowych.”

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. W dniu [...] stycznia 2008 r. Pan K. A. złożył w formie elektronicznej za pośrednictwem portalu [...] zamówienie na domenę [...], korzystając z oferty promocyjnej pt. „N.”. Zgodnie z regulaminem Skarżący podał swoje dane osobowe, w tym numer PESEL, adres zamieszkania, numer telefonu, adres poczty elektronicznej.
2. Pełnomocnik Spółki pismem z dnia [...] stycznia 2011 r. wskazał, iż cyt. „Spółka D. Sp. z o.o. nie przetwarzała danych osobowych Pana K. A. w celach marketingowych. (...) Pan K. A. na żadnym etapie obowiązywania umowy, jak również po jej zakończeniu nie wniósł sprzeciwu wobec przetwarzania jego danych osobowych przez spółkę D. Sp. z o.o. Wpływ pisma o treści wyrażającej sprzeciw wobec przetwarzania danych osobowych nie został bowiem odnotowany ani w systemie teleinformatycznym (wiadomość e-mail, wiadomość faks, kontakt ze strony Skarżącego za pośrednictwem Panelu Klienta) ani za pośrednictwem w siedzibie spółki (tradycyjna droga pocztowa)”.
3. Pan K. A. pismem z dnia [...] kwietnia 2011 r. wskazał, iż wyraził zgodę na przetwarzanie swoich danych przez D. Sp. z o.o. wyłącznie do celów związanych ze świadczeniem usługi, na podstawie regulaminu świadczenia usług. Ponadto w korespondencji emailowej ze Spółką w dniu [...] grudnia 2010 r. złożył sprzeciw cyt. „oświadczam po raz kolejny, iż nie życzę sobie otrzymywania niezamówionej korespondencji elektronicznej ani listowej ze strony D. Sp. z o. o.” Oświadczenie to stanowiło odpowiedź Skarżącego na wiadomość z życzeniami urodzinowymi od Spółki.
4. Pismem z dnia [...] sierpnia 2011 r. Pełnomocnik Spółki wskazał, iż obecnie Spółka przetwarza dane osobowe Skarżącego w związku z art. 32 ust. 3 ustawy o ochronie danych osobowych. Spółka uznała, iż załącznik do pisma Generalnego Inspektora z dnia [...] stycznia 2011 r., które zostało skierowane do Spółki sprzeciw Skarżącego wobec przetwarzania jego danych osobowych w celach marketingowych. W związku z powyższym dane osobowe Skarżącego zostały usunięte z dniem [...] maja 2011 r. ze zbioru danych osobowych podmiotów otrzymujących newsletter spółki D. Sp. z o.o.
5. Spółka składając wyjaśnienia (pismo z dnia [...] listopada 2011 r.), cyt. „usunięcie zapisu informatycznego zawierającego dane osobowe Skarżącego nastąpiło z dniem [...] kwietnia 2011 r., w zbiorze danych osobowych spółki D. Sp. z o.o. – w celach określonych w art. 32 ust. 3 pkt 2 u.o.d.o. [tu: ustawy o ochronie danych osobowych] – pozostawiono jedynie imię, nazwisko i PESEL Skarżącego, które są umieszczone zgodnie z polityką ochrony danych osobowych na tzw. Liście R., na której widnieją osoby, które wyraziły sprzeciw co do przetwarzania ich danych osobowych”.

6. Pismem z dnia [...] listopada 2011 r. Pełnomocnik Spółki wskazał, iż cyt.: „skarga Pana K. A. datowana na [...] listopada 2009 r., a przekazana mojemu Mocodawcy w 2011 r., została uznana przez Spółkę D. za sprzeciw Skarżącego wobec przetwarzania jego danych osobowych w celach marketingowych administratora – spółki D.. W związku z powyższą okolicznością spółka D. usunęła z systemu teleinformatycznego zapis zawierający dane osobowe Skarżącego pozostawiając – na mocy art. 32 ust. 3 u.o.d.o. [tu: ustawy o ochronie danych osobowych] – jedynie podstawowe dane osobowe Pana K. A. w celu zapobieżenia ponownemu ich wykorzystaniu w zakresie objętym sprzeciwem”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). Przetwarzanie danych osobowych jest zgodne z prawem jedynie wówczas, gdy administrator danych legitymuje się posiadaniem co najmniej jednej, spośród wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy, materialnych przesłanek dopuszczalności przetwarzania. Stosownie do art. 23 ust. 1 ustawy, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne wtedy, gdy: 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, 2) gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, 3) jest to konieczne dla realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą, 4) jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego, 5) jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

Ustalenia faktyczne niniejszej sprawy wskazują, że Skarzący udostępnił swoje dane osobowe D. Sp. z o.o. w wyniku zawartej umowy. Zgodnie z Regulaminem ogólnym, stanowiącym element zawieranej umowy, Skarzący wyraził zgodę na przetwarzanie przez Administratora swoich danych (D. Sp. z o.o.) niezbędnych do wykonywania usługi i celach służących świadczeniu przez Spółkę usług, informowaniu o zmianach oraz wystawianiu dowodów księgowych. Jednakże Skarzący kwestionuje cel przetwarzania swoich danych osobowych. W jego ocenie nie wyraził on zgody na przetwarzanie jego danych osobowych przez Spółkę w celach marketingowych.

W ocenie organu działania polegające na wysyłaniu korespondencji do Skarżącego przypominającej o konieczności zapłaty za fakturę („płatność z góry”) w celu przedłużenia ważności umowy, bądź wysyłanie życzeń należy uznać za działania marketingowe. Skarzący

otrzymał serię wiadomości na swoją elektroniczną skrzynkę, w treści których było wskazane np. „nie odnotowaliśmy wpłaty za odnowienie usług internetowych” (e-mail z dnia [...] stycznia 2009 r.), albo „uprzejmie informujemy, iż za 5 dni kończy się data ważności domeny internetowej” (e-mail z dnia [...] stycznia 2009 r.) przy jednoczesnym wskazaniu adresu strony internetowej Spółki, na której znajdują się informacje na temat produktów i usług Spółki. Niewątpliwie takie wiadomości miały na celu przekonanie Skarżącego do odnowienia usługi, tj. zachęcenie go do dalszej współpracy. Ponadto w dniu [...] grudnia 2010 r. (godz. 14:04) otrzymał email, który stanowił życzenia urodzinowe, wraz z załączonym prezentem w postaci kodu promocyjnego. Działania, o których mowa powyżej są niewątpliwie marketingiem. Takie działania do momentu złożenia sprzeciwu Skarżącego Spółka miała prawo podejmować na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy.

Istotą marketingu są działania mające na celu kształtowanie popytu poprzez poszerzenie kręgu nabywców na usługi świadczone przez firmę, jak również poprawienie relacji pomiędzy firmą a klientem.

Natomiast zgodnie z art. 32 ust. 1 pkt 8 ustawy osoba, której dane dotyczą, ma prawo wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania jej danych w przypadkach, wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy, gdy administrator danych zamierza je przetwarzać w celach marketingowych lub wobec przekazywania jej danych osobowych innemu administratorowi danych. Stosownie do art. 32 ust. 3 ustawy, w razie wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 1 pkt 8, dalsze przetwarzanie kwestionowanych danych jest niedopuszczalne. Administrator danych może jednak pozostawić w zbiorze imię lub imiona i nazwisko osoby oraz numer PESEL lub adres wyłącznie w celu uniknięcia ponownego wykorzystania danych tej osoby w celach objętych sprzeciwem.

W przedmiotowej sprawie Spółka pozyskała dane osobowe Skarżącego w wyniku zawarcia umowy oraz w związku z nią przetwarzała je – zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy, a następnie przetwarzała w celach marketingu własnych produktów i usług. Jednakże w dniu [...] grudnia 2010 r. Skarżący złożył oświadczenie Spółce (email, godz. 14:21), w którym wskazał, iż nie życzy sobie otrzymywania niezamówionej korespondencji elektronicznej ani listowej ze strony D. Sp. z o.o. Oświadczenie to należy traktować jako sprzeciw przeciwko marketingowi, a przetwarzanie jego danych osobowych w celach marketingowych niezgodne z ustawą o ochronie danych osobowych.

Ponadto wskazać należy, iż zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. nr 144, poz. 1204 z późn. zm.) zakazane jest przesyłanie niezamówionej informacji handlowej skierowanej do oznaczonego odbiorcy za pośrednictwem komunikacji elektronicznej, w szczególności poczty elektronicznej. Natomiast ust. 2 ww. artykułu wskazuje na konieczność uzyskania zgody osoby, która taką informację handlową zamówiła.

Spółka składając wyjaśnienia (pismo z dnia [...] listopada 2011 r.), cyt. „usunięcie zapisu informatycznego zawierającego dane osobowe Skarżącego nastąpiło z dniem [...] kwietnia 2011 r., w zbiorze danych osobowych spółki D. Sp. z o.o. – w celach określonych w art. 32 ust. 3 zd. 2 u.o.d.o. [tu: ustawy o ochronie danych osobowych] – pozostawiono jedynie imię, nazwisko i PESEL Skarżącego, które są umieszczone zgodnie z polityką ochrony danych osobowych na tzw. Liście R., na której widnieją osoby, które wyraziły sprzeciw co do przetwarzania ich danych osobowych”.

Pozostawienie danych osób, które nie chcą otrzymywać informacji marketingowych pozostają w zgodzie z art. 32 ust. 3 ustawy kształtującego zakres informacji jakie dane osobowe może administrator tych danych utrwalić w celu niedopuszczenia do dalszego kierowania ofert tego typu.

Mając powyższe na uwadze, w tym stanie prawnym i faktycznym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kpa, stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).